

Bugün Anneler GünümüŖ

– Lütuf VELİ · 08 Mayıs 2011

Selam bir kere daha,özüm kan ağlarken elim klavyede beni dinlemiyor.Heleki duygularım...Yazmak bir hastalıkta ki öyleymiŖ yazmam desem de dinlemiyor edebiyatın bu büyülü frenkeŖtayını. Malum bugün anneler günü,gerçi annenin günü olmaz hergün onlar için olsa dahi azdır.Globalite,sermaye idealleri için uydurmuŖsa da bugünü.Kabul etsek de etmesek de içinde buluveriyoruz kendimizi.

Ben genellikle özel günler özörlüyümdür,bu nedenle çocuklarımla,eŖimle hayli kavgalar etmiŖsem de...Bugün anneler günü.Mümkün mü unutmak ,unutturamazlar ki.Günler öncesinden hediye telaŖesi baŖlar evde.Kızım çokca düŖkündür bu gün hastalığına.KardeŖini de örgütler,nasılta babanın kesesinden alınıyor hediyeler ...İtinayla alınır saklanır gün öncesinden...

Malum hafta sonu biraz geç kalktım yataktan.Uyandığımda saat 10 olmuŖtu.Ođlan internetin baŖında ,kız televizyon seyrediyor.Biraz bahçeye inip ektiğim patlıcan biberlerle uğraŖayım dedim.Fasulyeler,bamyalar su istiyor onları suladım biraz da haŖereyle mücadele ettim.Ben fideyi dikiyorum salyangoz ve kurt sabaha yok ediyor...Az aylak da değil ektiğim yer beŖyüz metre kare...Bahçeye girdiğimde unutuporum tüm dünya işlerini manevi bir haz alıyorum ektiğim diktiğim mahsulün boy boy büyüdüğünü görünce...Yine dalmıŖım bahçenin yeŖiline mutluyum olabildiğince.

KarŖıda halkeğitim,cicili bicili kızlar ve oğlanlar çıkıyor kapıdan ,galiba bir kurs var.Malum okulda işyerinde sigara yasağı var sigara içmek için bahçenin kenarına diziliyorlar,benden habersiz...Kızın biri uzanıyor kaysı ağacına henüz olmamıŖ birkaç kaysı koparıyor,ben sessizce seyrediyorum olanları...Göz göze geliyoruz kız utanıyor,mahçup... Özür diliyor elindeki olmamıŖ kaysıyı gösterirken...

EŖim uyanmıŖ pencereden çağırıyor kahvaltı hazır diye...Oysa bahçedeki işim bitmemiŖti henüz,alelacele yaylaya götürereğim pepinoyu dallansın diye bahçenin bir köŖesine dikiyorum ...Elimi yüzümü yıkayıp eve çıkıyorum...Ne işin vardı sabah sabah bahçede diyor eŖim...Hiç diyorum ,dinlenmek için belki.

Kahvaltıda oğlumun sorunu geliyor masaya ,malum adam öğretmen lisesini bırakıp geldi onlarca sözler verip de hala internetten kopamıyor.Ortam tam gerilecekken kızım hediyeyle çıkıp geliyor ve Annesinin elini öpüp Anneler günün kutlu olsun,diyor.Kahvaltıdan sonra biz de annelerimizi mutlu etmeye gideceğiz diyor eŖim.Biliyor ki emrivaki yapıp götürerek beni.Gerçi anam hasta yeni doktordan geldi,gidip halini hatırını soracaktım bu da vesile olur diye sessiz kalıyorum.

Nihayet köydeyim,annemin elini öpüyorum ağlıyor zavallı ihtiyar...Kolay değil seksen yılın yorgunluğu ve

on bir evladın hayırsızlığı yıpratmış kadıncağızı...Biri de benim o hayırsızın.Her ne adına olursa olsun anneye ataya küsmemeli insan diyorum.Küsmedim gerçi ama ailevi bir soğukluktur yaşanıyor on yıldır aramızda...on asır gibi gelen.Babam anneme nazaran biraz daha diri olsa da onun da omuzlarına seksen yılın ağırlığı çökmüş gözler az görüyor oğlum diyor uzanırken eline.

Boşver baba diyorum boşver... bak ben bile gözlüksüz zorlanıyorum,diyorum ihtiyarın gönlünü almak için...Aldım mı bilinmez ama acı acı tebessüm ettiğini gördüm vedalaşırken.

Anneler günüymüş bugün,keşke günü olmasaydı da annem hala otuz yıl önceki diriliğinde tazeliğinde kalydı...